

[Henry Hansen.]

hvori de interesserede landbrugsorganisationer har sæde; der vil derfor, siger den højtærede landbrugsminister i sin fremsættelsestale, ikke være fare for, at berettigede interesser gås for nær ved afgørelsen af disse ting. Det kommer naturligvis an på, hvordan man ser på det. Det kunne måske være på sin plads, at der var mere almengyldige regler for disse afgørelser, f. eks. at der skulle finde en vis form for registrering sted, før udførsel kan ske. Men det er noget, som jeg mener man kan se på i et udvalg.

Det, som jeg mener man må spørge om i anledning af dette lovforslag, er: Hvad tjener den enkelte, og hvad tjener samfundet bedst? Når talen nu er om at skabe en mulighed for forbud mod udførsel af såvel avlsdyr som sæd af disse, mener jeg, det er i alles interesse, at dette bliver muligt. I henhold til vareforsyningsloven gives der for tiden ikke tilladelse til udførsel af avlssvin. Det vil sikkert være hensigtsmæssigt, at man til enhver tid vil kunne udstede forbud mod udførsel af avlsdyr til andre lande. Det vil måske være endnu mere hensigtsmæssigt, at man kan udstede forbud mod udførsel af sæd af avlsdyr, og ligeledes at man, for ikke at ødelægge danske avlsdyrs renommé i udlandet, kan stille visse krav med hensyn til afstamning og kvalitet. Om så disse afgørelser skal træffes på den af landbrugsministeren foreslåede måde, eller det kan ske på en anden måde, det mener jeg som sagt vi må drøfte i et kommende udvalg.

Reedtz-Thott: Det foreliggende lovforslag indeholder seks forskellige punkter, som man igen kan dele i to afsnit. Det drejer sig først om at beskytte dansk husdyrbrug og dansk vildt mod smitsomme sygdomme, mod skadelige dyr og mod dårlig kvalitet, når det drejer sig om indførsel udefra. Man vil altså ved denne lov skabe en bemyndigelse for landbrugsministeren til at forhindre, at danske husdyr og danske dyr i det hele taget udsættes for smitte eller sygdomme fra andre dyr, som er indført her til landet. Endvidere skal landbrugsministeren kunne forhindre, at der indføres avlsdyr af dårlig kvalitet, som kan gøre dansk avlsarbejde skade.

Samtidig tager loven sigte på at beskytte vore avlsdyrs renommé, idet der gives landbrugsministeren mulighed for at forhindre

udførsel af avlsdyr af dårlig kvalitet. Dermed beskytter man jo også vore muligheder for at handle i udlandet, idet man altså gør det umuligt for folk med en mindre god moral at udføre dyr, som ikke er på højde med den standard, danske avlsdyr bør have, når de sælges til udlandet.

Alle disse bestemmelser findes i virkeligheden stort set i allerede eksisterende love, og det, man gør ved dette lovforslag, er blot at slå disse bestemmelser sammen, sætte dem i system og anbringe dem i en ny bemyndigelseslov til landbrugsministeren. Man føjer så en ny ting til — og det er det næste punkt, jeg vil tale om — nemlig en bestemmelse, der tager sigte på beskyttelse mod konkurrencen udefra, idet landbrugsministeren får bemyndigelse til at forhindre, at godt avlsmateriale af danske dyr, som vi, om jeg så må sige, har patent på her i landet, sendes ud af landet og på den måde kan komme til at virke som konkurrenter til vor egen avl. Et sådant forbud har man allerede i øjeblikket mulighed for at iværksætte, som påpeget af den højtærede landbrugsminister i hans fremsættelsestale, idet der i vareforsyningsloven er en bestemmelse, som hindrer udførsel af danske avlssvin. Det ærede medlem hr. Henry Hansen udtalte, at det efter hans formening var rigtigt, der var et sådant forbud. Jeg skal også gerne erkende, at landbrugsorganisationerne er gået ind for dette og altså må mene, det er rigtigt. På den anden side har vi dog årene igennem stadig haft diskussion om dette spørgsmål. Man har ment, at det sialg, der fandt sted f. eks. fra Norge og fra Sverige af svin af dansk landrace til Amerika og vel også til England, hvor man er interesseret i at blande racerne, i virkeligheden berøver os den patentbeskyttelse, vi tror at have.

Nu ser jeg vel, at tanken er, at kommende bestemmelser skal træffes af landbrugsministeren i samarbejde med landbrugets egne organisationer, men jeg tror, at mit parti vil ønske, at landbrugsministeren til hver en tid ikke alene vil lytte til den tradition, der måske findes indenfor landbrugsorganisationerne på dette område, men også — og vi kan vel få lejlighed til at tale om i udvalget, hvordan det skal foregå — vil undersøge, om den bestemmelse, der går imod udførsel af danske avlskreaturer, virkelig også er til den gavn, som det var tænkt. Man kan